

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2024/3

Mennyi csipetke kell 330 adag gulyásleveshez?

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Krisztus feltámadása

„Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.”

(1Kor 15,14)

Jézus Krisztus feltámadása tényének elfogadása sokaknak komoly kihívást jelent. Természettudományos szemmel nézve teljes képtelenségnek tűnik a feltámadás. A halál megállíthatatlanul utolér minket, és győzelme visszafordíthatatlan. Lehet ellene küzdeni, és minden korszakban megpróbálták legyőzni, de igazából túl nagy ereje van hozzánk képest.

Lehet, hogy vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy a régebbi, vallásos korok idején hihetőbb volt, hogy valaki feltámadjon a halottak közül. Azonban az első századi görögöknek és zsidóknak ugyanolyan észszerűtlen és életszerűtlen volt Jézus feltámadásának a híre. A zsidók hittek a feltámadásban, de azt a történelem végére várták, teljesen elképzelhetetlen volt, hogy a történelem közepén támadjon fel valaki, amikor még a halál, szenvedés és betegség uralkodik. A halál megtapasztalása olyan erős volt minden korban, hogy inkább hittek az emberek a halálon túli világban (vagy éppen abban, hogy nincs semmi a halál után), mintsem, hogy remélték volna a feltámadást.

A mi világnézetünknek azonban fontos és meghatározó tétele ez: Jézus feltámadt! Ez azt is jelenti, hogy minden, amit Jézus mondott, igaz. Istennek számít ez a világ. Nem átmenekíteni akar minket egy másik világba, hanem ezt akarja megújítani. Jézus visszajöveteléig szép feladatot kaptunk: az elmúlás és rom felett hirdetni a győzelmet.

Szabó Pál, lelkipásztor

Húsvéti ünnepi rend

Virágvasárnap: istentisztelet, fél 11-kor felnőtt keresztelezés és konfirmáció

Nagycsütörtök: 6 óra, úrvacsora előkészítő istentisztelet

Nagypéntek: fél 11, Passiók istentisztelet

Nagypéntek: 6 óra, istentisztelet

Nagyszombat: 6 óra, úrvacsora előkészítő istentisztelet

Húsvétvasárnap: fél 9 és fél 11, úrvacsorás istentisztelet

Húsvéthétfő: fél 11, istentisztelet keresztelezéssel

Az ünnepen legátus is szolgál.

Legyen áldott az ünnep a gyülekezetben és a családokban!

Szívárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 200 példányban

32. évfolyam 3. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

Hajléktalanétkeztetés

„Aszerint, hogy ki-ki milyen lelki ajándékot kapott, legyenek egymásnak szolgálatára, hogy az Isten sokféle kegyelmének jó letéteményesei legyenek.” (1Pét 4,10)

A februárhoz már tradicionálisan hozzátartozik a hajléktalanétkeztetés szolgálata. Nem könnyű feladat. A szociális segítségnyújtás egyik legnehezebb területe hajléktalan embertársaink támogatása. Ilyenkor azonban számos területen kapcsolódhatunk be a szolgálatba. Így történt ez idén is, amikor február második szombatján gyülekezetünk tagjai fogtak össze, és ki-ki a maga eszközével (talentumával) járult hozzá azok megsegítéséhez, akik a téli hónapokat is nehéz körülmények között élik. Voltak, akik az étel elkészítésébe kapcsolódtak be. A gulyás megfőzése és a pogácsa vagy túrós batyu megsütése sokkal több időbe került, mint a finom ételek elfogyasztása. Ezt a háttérmunkát még a rászorultak se látták. Ők csak azt látták, hogy egy református gyülekezet tagjai hoztak számukra ételt és biztató szavakat. A szavak mellett, lelki táplálék gyanánt, gitárszó kíséretében tábori énekek hangzottak el.

Ezen a szombaton sokan szolgáltak. Azok, akik az előkészítő feladatokat látták el, akik az ételeket kiosztották, és akik közben énekeltek. Nehéz pontosan meghatározni, hány szorgos kéz és lelkes szív járult hozzá a szolgálathoz. A három helyszínen összesen több, mint kétszáz adag ételt osztottunk szét, illetve további száz adagot juttattunk el más rászorulóknak. A szolgálathoz az Úrtól szép napsütéses időt is kaptunk.

Németh Nóra

Lelkészválasztás 1.

Presbitériumunk 2024. január 20-án tartott gyűlésén a lelkészválasztás témakörében a következő kérdésekben foglalt állást:

1. A lelkészi állásokat meghívás útján kívánjuk betölteni.

2. Első lépésben a vezető lelkészi tisztségre keresünk utódot, a másik lelkészi állás betöltésével kapcsolatos egyeztetésekbe bevonjuk a megválasztandó vezető lelkészt is. A másik lelkészi állás jellege (megválasztott vagy beosztott lelkész), valamint betöltésének időpontja később kerül meghatározásra.

3. Olyan vezető lelkészt keresünk, aki igehirdetőként is méltó utódja lesz jelenlegi lelkészeinknek, aki hiteles tanítványa Krisztusnak, akinek a nagyerdei gyülekezet vezetésére való alkalmasságáról meggyőződik a presbitérium. A vezetői alkalmasság ismérvei a megbízhatóság, terhelhetőség, gyors helyzetfelismerés és döntési képesség, átlagon felüli kommunikációs kompetenciák, amelyek alkalmassá teszik a jelöltet a gyülekezet különböző rétegeivel való kapcsolattartásra. Fontosnak tartjuk, hogy új vezető lelkészünk is integratív személyiség legyen, aki képes és kész a gyülekezet különböző hátterű tagjainak összefogására, testvéri együttműködésre a presbitériummal.

Amikor a lelkészválasztási folyamat újabb fázisba lép, szószéki hirdetések és a Szivárvány útján időben értesíteni fogjuk erről a gyülekezet tagjait.

Hodossi Sándor, főgondnok

Felelősségünk a presbiter- és lelkészválasztás során

2023 novemberében „Még valaki tanúja legyen...” (Csel 1,22) címmel tartottunk Gyülekezeti hétvégét. E számban presbiterünk, Fazakas Gergely előadásának rövidített szövegét közöljük. Az előadás megtekinthető a refnagyerdo YouTube csatornán.

Református Egyházunk egészében is fontos kérdés, de a mi elsődleges felelősségünk 2023-ban és 2024-ben a Nagyerdei Gyülekezet presbiter- és lelkészválasztása. Miképpen járulhatunk hozzá gyülekezeti tagként ahhoz, hogy a Nagyerdő továbbra is, a presbiter- és lelkészválasztást követően is közösen imádkozó, Isten országáért, s annak itt, a Földön egy konkrét gyülekezetéért együtt munkálkodó közösség *maradjon*? Vagyis nem azt szeretnénk, hogy ilyen közösség „legyen”, hiszen úgy látjuk, hogy alapvetően folytatni érdemes azt a missziót, amit az előző évtizedekben a Püski-lelkészházaspár, azt megelőzően Kormos László, még régebben pedig Éliás József nagytiszteletű urak vezetésével a gyülekezet kialakított.

Az előadás első felében a gyülekezetek működésének négy lehetséges modelljéről beszéltem. Voltak ezek között kevésbé

követendő példák és ideálisabb minta is, bár ezek tiszta formájukban kevéssé találhatók meg, inkább különféle keverékekkel lehet találkozni.

1.) A gyülekezet vezetésében a *széthúzás* jellemző. Ennek van olyan típusa, amikor ugyan előre látszik haladni a gyülekezet hajója, de nem csapatban dolgozik a vezetés. Van, hogy a feszültség oka az egyházi és világi vezetők dominanciaharca, s ez az ellenkező irányba húzás szakadáshoz is vezethet. 2.) Vannak egyszemélyes *lelkési irányítású* gyülekezetek. Ehhez bizonyos esetekben a „méltóságos pap-ság” képzele társul, amely kényszerű tisztelethez akár az is hozzájárulhat, hogy ugyan előre halad a gyülekezet, de az autoriter jellegű lelkési vezetésnek engedelmességgel. 3.) Más esetben viszont a presbitérium hajtja a lelkészt, s egyedül az ő alázatos és kitartó munkájának köszönhető, hogy áldások is következnek a rendkívül fárasztó szolgálatból.

Ám a valódi, biblikus gyülekezet a fentiektől eltérő. A 4.) modell ugyanis az egymást kiegészítő szolgálatokat végző tanítványi közösség, amelyben a lelkészek és a presbiterek, sőt számosan mások is kiegészítik egymást. Tudatosítanunk kell egyenként és közösen, hogy a gyülekezet vezetése nem egyéni érdekű vezetőség. Sem nem csak presbiteri-világi, sem nem csak egyházi. Hanem személyre szabott feladatok vannak, többféle felelősségi területtel. Vannak természetes módon, a lelkipásztori felszentelésből adódó feladatok: az igehirdetés szolgálata, a lelkigondozás, a sákramentumok kiszolgáltatása, az esküvők és temetések. Ám a legtöbb további feladatot tekintve a Presbitériumban folytatott egészséges vitákon keresztül

kell eljutni a konszenzusig.

Az egymást kiegészítő karizmáink ugyan Isten által testre szabott feladatok sokféleségét jelenti, ám a mi emberi felelősségünk ezek felismerése. A Szentírás is segít minket ebben: „Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká tett az Isten az egyházban, másodsor prófétákká, harmadsor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, nyelveken szólásra. Mindnyájan apostolok? Mindnyájan próféták? Mindnyájan tanítók? Mindenki van csodatevő erő? Mindenki rendelkezik a gyógyítás kegyelmi ajándékával? Mindnyájan szólnak nyelveken? Mindnyájan meg tudják azt magyarázni? De törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra!” (1Kor 12,27–31) Tehát a biblikus alapon működő gyülekezetet változatos felelősségi területek és munkamegosztás jellemzi, és a szolgálatok megoszlanak a lelkészek és világiai között. A gyülekezet irányításában kiemelkedő a lelkész felelőssége, ám a kormányzás is paritásos református egyházunkban: részt vesz benne a főgondnok, a gondnok(ok), a presbiterek, de beleszólása van a többi szolgáló testvérnek is.

Az egymást kiegészítő gyülekezeti szolgálatunk feltételei közül a következőket érdemes számba vennünk: 1.) Kezies istenféllemünk és hitünk: s ebből következően a rendszeres imáink. 2.) Elköteleződésünk: ebből következően az időnk. 3.) Közös és egyéni hűségünk, felelősségvállalásunk. 4.) Sajátos tapasztalataink, sokféle szak tudásunk, a szolgálatok bölcs megosztása. Mindezek akkor érvényesülhetnek, ha teljesül a zsoltáros vágya: „Ó, mily szép

és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek! Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára. Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” (Zsolt 133) Az utolsó mondat nem egyszerű retorikai fordulatként van jelen, nem pusztán kötelező igei elem. Ugyanis egyetértésre jutni valójában abszolút feltétele az áldásnak és életnek. E kettő a legerősebb vágyunk, legfontosabb törekvésünk a gyülekezetben, az egyházban, tehát óriási jelentősége van egyetértésre jutnunk a testvérekkel.

A szívek együtt dobbanása azonban sajnos korántsem automatikus a bűnösségünk miatt. Éppen ezért az egyetértés felé tartó közös utunk is nagyon fontos! Érdemes az alábbi szempontok elérésére törekedve járnunk ezen az úton: 1.) Alázatos egymásra figyelés. 2.) Egymás különbnek tartása. 3.) Az eltérőségeink felvállalása. 4.) Konszenzuskeresés: közös imával, nagyvonalúsággal és humorral. 5.) Tudatos engedelmesség Isten Igéjének. Ekképpen teljesülhet az emberi oldal, és működhet biblikus alapon a gyülekezet irányítása, valamint érvényesülhet a gyülekezeti tagok, azaz mindannyiunk felelőssége. Amennyiben pedig az emberi feltétel teljesül, akkor az isteni ígért beteljesedhet: a valódi egyetértésben folytatott gyülekezeti misszióra áldás és élet következik! A mi megnyugvásunk pedig az, hogy ezen az általunk, emberek által bejárando úton is kérhetjük és kérjük is Isten könyörületos segítségét!

Fazakas Gergely

Beszámoló gyülekezetünk 2023. évi gazdálkodásáról

Hamis az a beállítás, amely az életet a „szent dolgok” és a „piszkos anyagiak” kettősségében szemléli. Krisztus követőiként tudjuk, hogy mindenünket ajándékba kaptuk. Azért, hogy használjuk, azért, hogy szolgáljunk vele. Erőnket, lehetőségeinket ugyanúgy, mint anyagi javainkat, vagy éppen hitünket. Bár jól tudjuk ezt, mégis gyakori kísértése még a hívő embernek is, hogy kézben tartsa dolgait, maga irányítsa életét. Pedig tudhatnánk, hogy erre képtelenek vagyunk. Hiszen nem vagyunk mindentudók és nem vagyunk mindenhatók. Kezeink azonban nagyszerű lehetőséget biztosítanak számunkra. Azt, hogy imára kulcsolhatjuk őket. Mindazt, amit mi nem tudunk kézben tartani, behelyezhetjük egy mienknél sokkal erősebb, mindenható, oltalmazó atyai kézbe. Ott van a valódi helye anyagi ügyeinknek, gazdálkodásunknak is. Fontos ezt akkor is észben tartanunk, amikor gazdálkodásról, kiadásokról és bevételekről beszélünk.

Bevételünk 2023-ban összesen **48,2 millió** forint volt. Gyülekezetünk lényegében tagjaink adományaiból végzi küldetését. Bevételeink legnagyobb része (22,7 millió forint) egyházfenntartói járulékként érkezett be, perselypénzünk 12,3 millió forint volt, adomány: 8,2 millió forint. Egyéb bevételként 5 millió forintot kaptunk. Hálásak vagyunk a választói névjegyzékünkben szereplő 1148

egyháztág anyagi támogatásáért. Ugyanakkor azt is fontos hangsúlyozni, hogy szükség is van minden forintra, mert gyülekezetünk teljes mértékben saját bevételeire utalt, semmiféle központi támogatásban, állami normatívában nem részesülünk.

Kiadásaink meghatározó részét, 30,4 millió forintot a személyi kiadások adták. Lelkészeink javadalma járulékokkal együtt éves szinten 24,3 millió forint, az alkalmazottaké 6,2 millió forint volt. A gyülekezeti étellel kapcsolatos költségek 4,6 millió forintot tettek ki. Az ingatlanok, bérlemények fenntartása 7,5 millió forintot igényelt. Ebben az összegben szerepelnek a templom és a parókia közüzemi költségei, valamint a Vezér utcai lakás bérleése is a beosztott lelkészek számára. (A magasnak tűnő összegből egyedül a templom rezsiköltségére mintegy 5 millió forintot kellett fordítani a megemelkedett közüzemi díjak miatt.) Igazgatási kiadásként 2,3 millió, egyéb költségként 2,7 millió forint jelentkezett. A tavalyi évvel zárult le az Úrréti gyülekezet anyagi támogatásának időszaka, 2023-ban még 400.000 forinttal támogattuk az önállóvá vált gyülekezetet. Kiadásaink összesen **48 millió** forintot tettek ki, vagyis **200.000 forint többlettel zártuk az évet.**

2024-ben fontos feladatunk lesz a parókia felújítása, amelynek várható költségeit a bekért árajánlatok alapján

13 millió forintban jelezte előre a Műszaki Bizottság. Ebből az összegből a külső szigetelések, bádgosmunkák, a villamoshálózat felújítása, nyílászárók cseréje, valamint beltéri festés valósulhat meg.

A pénz fontos szerepet játszik egy gyülekezet életében is, de sosem cél, mindig csak eszköz lehet. Ezért a gazdasági beszámolót sem a parókia felújításának költségeivel, hanem Dietrich Bonhoeffer egy gondolatával szeretném zárni: „A keresztyén közösség azért él és létezik, mert tagjai imádkoznak egymásért. Különbön összeomlik. (...) Az a közösség, ahol nem imádkoznak egymásért, nem épül lelkileg, és végül összeomlik és meghal.” Legyen és maradjon gyülekezetünk egymásért imádkozó, a közösségi szükségleteket felismerő, és ezekért áldozatokat hozni is kész emberek lelki otthona!

Hodossi Sándor, főgondnok

Ifis farsang

Szerelési munkálatok

Hajléktalan étkeztetés

330 adag kétfogásos ebédet osztottunk ki